

هشدار به رئیس‌جمهوری پیرامون

تظاهرات و درگیری‌های اخیر

مقام محترم ریاست‌جمهوری،

حجۀ الاسلام والمسلمین جناب آقای سیدعلی خامنه‌ای

«واتقوا فتنه لاتصیبین الذین ظلموا منکم خاصه و اعلموا ان الله شدید العقاب»

«بپرهیزید از فتنه‌ای که (عواقب آن) تنها به ظالمین شما نمی‌رسد و بدانید که

خداوند سخت عقوبت است» (انفال ۲۵)

احتراماً و با توجه به اینکه طبق اصل ۱۱۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جنابعالی هماهنگ‌کننده قوای سه‌گانه مملکت و مسئول مراقبت در حسن اجرای قانون اساسی از طرف متصدیان مربوطه می‌باشید، نهضت آزادی ایران به عنوان یک حزب سیاسی مسئول و متعهد و علاقمند به اسلام و ایران لازم دانست نگرانی‌ها و نظریات خود را در قبال جریان‌ی که مردم را سخت به وحشت و نفرت انداخته حضورتان ابراز دارد و درخواست اقدام قانونی موثر فوری نماید.

یقیناً از تظاهرات خشونت‌آمیزی که به بهانه مبارزه با بی‌حجابی همراه با دشنام و تهدید عصر روز پنجشنبه ۲۸ تیر ماه توسط گروهی موتورسوار و پیاده در برخی نواحی تهران رخ داده منجر به تخریب و ضرب و شتم و جراحت گردید مطلع می‌باشید. خبر این حادثه مهم اجتماعی را روزنامه‌های صبح شنبه در چند سطر کوتاه و یکنواخت «تظاهرات گروه کثیری از مردم مسلمان تهران در اعتراض به بی‌حجابی زنانی که این مهم را نادیده گرفته و لزوم رعایت پوشش اسلامی را درک نکرده‌اند» اعلام نموده و به سادگی از کنار آن گذشتند.

اگر این جریان‌ها به همان وقایع تاسف‌آور روز پنجشنبه محدود می‌شد و عوارض بعدی و عواقب سوء داخلی و خارجی به دنبال نمی‌داشت ما نیز به همان سادگی می‌توانستیم از کنار آن بگذریم، اما متأسفانه با اینکه قریب به یک هفته از شروع حادثه می‌گذرد علیرغم اطلاعیه رسمی وزارت کشور هنوز در گوشه و کنار شهر این درگیری‌ها ادامه دارد و بیم آن می‌رود خشونت‌ها دامنه گسترده‌ای پیدا کرده از کنترل مسئولین به کلی خارج گردد و دامنه این تظاهرات به سایر شهرستان‌ها کشیده شود.

این نگرانی‌ها ما را بر آن داشت به عنوان تکلیف شرعی و بنا به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر به مقامات مسئول هشدار بدهیم، گرچه بسیاری از دلسوختگان، با یادآوری موارد مشابهی که هشدارهای ناصحانه ما بلاجواب و بی‌تاثیر مانده، این کار را عبث تلقی می‌کنند، اما ما به امید «معذرة الی ربکم و لعلهم یرجعون» ناگزیر هستیم به وظیفه خود عمل کنیم.

بدیهی است که نهضت آزادی رعایت حجاب اسلامی را یکی از فرائض دینی دانسته و ایراد و اشکالی در انجام فریضه امر به معروف و نهی از منکر ندارد بلکه به شیوه غیراسلامی و غیرانسانی عمل معترض

است. نهضت آزادی ایران معتقد است اصلاح یک مفسده‌ای را که ریشه فرهنگی دارد از راه‌های دیگری باید جستجو کرد. ما راه تزکیه و تربیت کسانی را که به حال و هوای دوران طاغوت خو گرفته‌اند ملایمت و رحمت و تالیف قلوب می‌دانیم، اگر جمهوری اسلامی ایران به جذب چنین مردم و حمایت آنها علاقمند است باید بداند که مسلماً با خشونت و شدت عمل چنین جذب و حمایتی را تأمین نخواهد کرد. آیا مردم دنیا که به دقت جریانات این جامعه انقلاب کرده را زیر نظر دارند از خود نخواهند پرسید چگونه رژیمی که داعیه صدور انقلاب و اصلاح مفساد جهانی به طرق مسالمت‌آمیز را دارد پس از شش سال از پیروزی انقلاب هنوز از حل مسئله ساده‌ای در رابطه با شهروندانش به شیوه مسالمت‌آمیز عاجز مانده است؟

آقای رییس‌جمهور، ادامه این جریانات نه تنها باعث آشفتگی و هرج و مرج می‌شود و ثباتی را که خودتان در مصاحبه اخیر با وزیر خارجه کشور آلمان از افتخارات پس از انقلاب دانسته‌اید خدشه‌دار می‌سازد، بلکه به اعتبار و منزلت دولت لطمه وارد کرده مسئولان را متهم به ضعف و ناتوانی در کنترل بی‌نظمی‌ها و قانون‌شکنی‌ها می‌کند.

ادامه این جریانات نه تنها ایجاد نارضایتی و نفرت در مردم و زمینه‌سازی برای هرج و مرج و آشوب نموده و موجب عکس‌العمل‌های تند علیه اسلام و انقلاب و رمیدگی مردم از احکام دین و اخلاق می‌شود بلکه حربه موثر به بیگانگان و مغرضینی می‌دهد که از گذشته دور همواره تبلیغ می‌کرده‌اند اسلام جز به زور شمشیر پیش نرفته است.

ادامه این جریانات از آنجایی که به نام دین انجام می‌شود آبروی اسلام را نزد مردم جهان لکه‌دار خواهد کرد. آئینی که رسولش «رحمه للعالمین» و مخاطب «انک لعلى خلق عظیم» بود و خداوند او را به ملایمت و رحمت در برابر مخالفین و عدم خشونت و غلظت قلب در برابر آنها ستوده است که: «فبما رحمة من الله لنت لهم و لو كنت فظاً غلیظ القلب لانفضوا من حولک»، بدنام و مردم را روگردان خواهد نمود.

ادامه اعمال فوق هر قدر برای آئین و انقلاب و نظام جمهوریمان آثار سوء و عواقب وحشتناک به بار آورده و می‌آورد، در عوض دشمنان اسلام و ایران و انقلاب را از هر جهت خوشحال و کامروا می‌سازد و چه بسا وسیله دسیسه و دخالت مخفی آنان می‌گردد. حرکاتی از نوع فوق حربه‌های موثری برای تبلیغ و تحریک بوده راه را برای تشدید تفرقه و تشنج‌های داخل و توطئه و تخریب خارج هموار می‌سازد.

آقای رییس‌جمهور شاید شما نیز با این جریانات موافق نبوده و احتمالاً ناراحت و معترض هم شده باشید. مصاحبه رسمی وزیر کشور و اطلاعیه وزارت کشور نیز رسماً و علناً علیه این جریانات بیان و صادر شده است اما کیفیت برخورد مسئولان با این قضیه نه تنها قاطع، قانونی و جدی نبوده است بلکه به نحوی عمل شده که تظاهرکنندگان آن را چراغ سبزی برای خود تلقی کرده‌اند.

مصاحبه‌ای که روزنامه کیهان (مورخه شنبه ۴/۳۰) با برخی تظاهرکنندگان به عمل آورده از قول آنها نوشته است:

«خود بچه‌ها رفتند وزارت کشور و جریان را گفتند ولی آنها جواب دادند که پیاده تظاهرات نکنید ولی با

موتور اشکالی ندارد و شعارها نیز با تایید وزارت کشور بوده است ...»

یکی دیگر از تظاهرکنندگان اظهار داشته است:

«لان حزب الله در همه جا حاکم است در نماز جمعه، دعای کمیل و اگر بخواهد و اراده کند می تواند هر گونه که صلاح باشد برخورد کند...»

وزیر کشور نیز در مصاحبه مطبوعاتی خود با اینکه این جریانات را محکوم کرده است اما با لحنی سخن گفته که نمی توان امیدوار بود مانع توقف این حرکات غیرمسئولانه گردد، به طوری که برخی از روزنامه ها توانسته اند از سخنان ایشان چنین تیتراهایی استخراج کنند:

«ما احساس پاک امت حزب الله را که می خواهند انقلاب را از اینگونه موارد خلاف شرع برحذر دارند می ستائیم.»

«با اعمال خلاف شرع قاطعانه برخورد خواهد شد.»

وزارت کشور نیز گرچه (به گفته مسئولین) مجوز کتبی به تظاهرکنندگان نداده است اما مانع آنها هم نشده و حتی به مامورین انتظامی دستور داده است مواظب باشند و «نسبت به امنیت راهپیمایی اقدامات لازم را بکنند.»

وزیر کشور در مصاحبه خود گفته اند:

«اینها که گفته اند ما این کار را انجام می دهیم، و معمولاً بچه های حزب اللهی هستند، نخواستیم همان اول برخورد خشنی داشته باشیم و خواستیم که حسن نیت نشان دهیم و به نیروهایمان دستور دادیم که نسبت به امنیت راهپیمایی اقدامات لازم را بکنند و چنانچه برخوردی مشاهده شد به گردانندگان و رهبران این جریان اعلام کنید که راهپیمایان به همین عنوان پیش بروند.»

مطالب فوق به خوبی نشان می دهد که به تظاهرکنندگان غیرمسئول گرچه مجوزی کتبی داده نشده اما شفاهاً با راهپیمایی آنان موافقت شده است. آیا مسئولان مربوطه نمی توانسته اند پیش بینی کنند ممکن است کنترل تظاهرات از دست آنها خارج شده وقایع تاسف آوری را موجب شود که طبق نوشته جرائد به شکستن شیشه های برخی مغازه ها و از بین بردن اموال و مجروح ساختن صاحبان مغازه و مشتریان آنها بینجامد؟ از یک طرف این وقایع رابه افراد نفوذی! و گروهک های ضدانقلاب نسبت می دهند و از طرف دیگر همکاری برخی نیروهای انتظامی از نهادها و ارگان ها را که با لباس مشخص و یا در مرخصی بوده اند با تظاهرکنندگان رسماً اعلام می دارند و جالب است که دستگیرشدگان را نیز به این عنوان که مستقیماً در ضرب و شتمی دخالت نداشته اند به سادگی آزاد می کنند. در شرایط جنگی که مرتباً گفته می شود طرح مسائل فرعی و انحرافی به ضرر مملکت است چرا با این انحرافات قاطعانه برخورد نمی شود؟ اگر گروهک های ضدانقلاب در این فتنه نفوذ کرده اند چرا آنها را دستگیر و به مردم معرفی نمی کنند؟ آیا منطقی است در یک شهر هشت میلیونی چند صد نفر غیرمسئول با وجود تاسیس نهادهایی که چنین ماموریت و مسئولیتی دارند خودسرانه عمل کنند؟ آیا ایجادکنندگان رعب و هراس و سلب آزادی و امنیت مردم خواه به وسیله سلاح سرد یا گرم از مصادیق ماده ۱۹۶ قانون «حدود و قصاص» نبوده قابل تعقیب نیستند؟ یا آنکه به عنوان «مردم حزب الله» به هر کاری مجازند؟

آقای رییس جمهور، برخی (حتی با حسن نیت) معتقدند احکام شرعی را با اجبار و اکراه هم که شده باید به کرسی نشاند، می گویند اگر قالبها عوض شود محتوا نیز به ناچار تغییر خواهد نمود! ممکن است چنین شیوه ای مادام که تهدید و اجباری درکار باشد مدت زمانی کارگر افتد اما آیا در بلندمدت ضمانت اجرایی

دارد؟ آیا خداوند چنین رسالتی به عهده مسلمانان گذاشته است؟ و آیا رسولش چنین شیوه‌ای را برای ابلاغ رسالت به کار برده است؟

امام اول این مکتب در نصیحت برخی یارانش که می‌خواستند با خشونت مخالفین را به جای خود بنشانند می‌گفت: «البطیثه لایقوم بها حجج الله» «با خشونت حجت‌های خدا برپا نمی‌گردد». آیا مدعیان ولایت علوی موظف نیستند در تبلیغ حجت‌های الهی به شیوه امام خود عمل کنند؟ عظمت علی (ع) را در آشوب‌های دوران عثمان در عدالت و واسط و شاهد بودنش در جریان‌ات انقلابی می‌بینیم، در عین آنکه نسبت به عثمان به دلیل انحرافات و فساد اطرافیان‌ش به شدت معترض بود به انقلابیون نیز به دلیل شیوه‌های باطلی که برای احقاق حق برگزیده بودند مرتباً اعتراض می‌کرد، دو طرف را محکوم می‌نمود و می‌گفت: «استائر فاسأ الاثره و جزعتم فاسائم الجزع و لله حکم واقع فی المستائر و الجازع». «او (عثمان) استبداد به خرج داد و خودسری نمود پس بد کرد که استبداد کرد و شما نیز بی‌تابی کردید که در این بی‌تابی بد کردید. خدای را در باره کسی که استبداد نموده و کسی که بی‌تابی کرده حکم واقعی است.» (خطبه ۳۰).

علی (ع) نه بر موج احساسات سوار می‌شد و عدم مشروعیت وسیله را با تقدیس هدف توجیه می‌کرد و نه تسلیم جو انقلاب می‌شد، بلکه برچسب‌ها و تهمت‌های سازشکاری و عدم قاطعیت را به جان می‌خرید و از موازین کتاب الله و سنت رسول (ص) منحرف نمی‌شد.

خوب است به فرازی دیگری از امیرالمومنین در نصیحت برخی یارانش که شدت عمل و خشونت را در رابطه با مخالفین پیش گرفته بودند اشاره کنیم:

«فاصبروا حتی یهدی الناس، و تقع القلوب مواقعها و یؤخذ الحكم مسمحه»

«پس شکیبا باشید تا مردم آرامش یافته دل‌ها در جای خود قرار گیرد و حقوق در موقع مناسب به آسانی گرفته شود.» (خطبه ۱۶۷)

آقای رییس‌جمهور:

بگذارید یک بار دیگر تأکید کنیم نهضت آزادی ایران مشتاق اجرای کلیه احکام اسلامی از جمله رعایت حجاب اسلامی توسط عموم مسلمین بوده و انجام وظیفه امر به معروف و نهی از منکر و نصیحت به والیان مسلمین را همواره در نظر داشته و بر این پایه است که به نگاشتن این نامه اقدام نموده است. آنچه مایه نگرانی ماست احتمال وقوع دامی است که آگاهانه یا ناآگاهانه بر سر راه اسلام، جمهوری اسلامی و مسئولان آن نهاده شده و هرج و مرج و بدنامی اسلام و آیین است که پیامد طبیعی اینگونه حوادث می‌باشد.

اللهم قد بلغنا

نهضت آزادی ایران

چهارم مرداد ماه ۶۳